

CO PÍŠÍ JINDE

O problém spokojenosti či nespokojenosti s životem v paneláku se zajímá v článku **Bydlím v králíkárně. A je mi dobře. Irena Janků**. Autorka článku oslovila několik obyvatel převážně pražských sídlišť - oslovila nejen neznámé rodiny, ale také mediálně známé osoby, které v nějakém tom paneláku žijí již řadu let. Věsměs všichni oslovení jsou se svým současným bydlením spokojeni (bydlení není drahé, relativně čistější vzduch než např. v centru města, dobrá dostupnost centra hromadnou dopravou, často dobré sousedské vztahy). Mezi některé kritizované jevy patřila hlavně anonymita a zdevastované společné prostory.

Autorka dává do konfrontace s těmito názory také pohled ze zahraničí, konkrétně z Francie, kde byly problémy panelových domů spojeny především se sociální segregací sociálně slabých vrstev a přistěhovalců.

V naší republice je však situace přece jen trochu jiná. Ředitel Sociologického ústavu Akademie věd ČR Michal Illner na otázku, zda hrozí českým sídlištím podobný osud jako ve Francii odpověděl: „Nemyslím si, že českým sídlištím hrozí v do-

hledné době přeměna na ghetta. Samozřejmě jsou lidé, kteří sídliště opouštějí, ale není to žádný masový jev. Důvody? Není se kam stěhovat. Rodinné domky a nové byty jsou pro většinu cenově nedostupné. Sídliště představuje tedy stále sociální mix.“

[MF Dnes, 27.10.2000]

Jako reakce na tento článek vyšel vzápětí názor sociologa **Martina Luxe Ať žijí králíkárny! „U nás“ přece žádná ghetta nebudou**. Lux výtýká článku především nedostatek informací o procesu sociální diferenciace v západní Evropě a varuje před falešnými představami, které článek autorky čtenářům navozuje. Autor také kritizuje současnou bytovou politiku z hlediska sociálního bydlení (na regulaci nájemného profitují příjmově nejsilnější domácnosti, státní příspěvky na výstavbu nájemních bytů slouží hlavně k výstavbě luxusních bytů bohatší části populace atd.).

[MF Dnes, 13.11.2000]

Pokles „sociálního kapitálu“ v Americe je tématem článku **„Proč Američané nejsou šťastní“**. Jeho autoři - politologové z Harvardu **Robert D. Putnam** a **Thad**

Williamson se zabývají otázkou, jak je možné, že při současné, již několik desítek let trvající ekonomické prosperitě, se v Americe objevují signály toho, že „morální klima“ společnosti není zcela v pořádku. Objevuje se úpadek smyslu pro rozlišování mezi dobrem a zlem, klesá podíl obyvatelstva na politickém životě (např. mladé generace volí daleko méně než jejich vrstevníci před třiceti lety), stejně jako zapojení do jiných forem občanských aktivit. Trpí i rodinný život Američanů - méně se navštěvují, méně komunikují mezi sebou uvnitř rodiny, stoupá počet lidí, kteří bydlí v příměstských oblastech bez možnosti hromadné dopravy a kteří tráví daleko víc času sami v autech, klesá praktikování skupinových sportů.

Na závěr hovoří autoři o potřebě veřejné debaty o prostředcích, které je třeba zmobilizovat pro obnovení rezerv sociálního kapitálu a kritizují nedávno proběhnuvší prezidentskou kampaň, jež se omezila jen na statistické a ekonomické výhledy a tuto důležitou stránku americké demokracie nechala úplně bez povšimnutí.

[Lidové noviny, 18.11.2000. Tento článek vyšel 2.11.2000 v deníku Le Monde]